

bede vilde blive af det Omfang og den Betydning, som det nu har vist sig at have, og naar jeg ikke havde holdt mig overbeviist om, at jeg vilde kunne faae, — om det ikke vil lykkes mig denne Gang, men ialtsald senere, — dette Embede aflagt saaledes, som jeg anfaae det passende, saa vilde jeg have været i den Nødvendighed dengang at have normeret Embedets Indtægter strax i Forhold til det, som man dengang anfaae for passende. Men jeg troer, naar man opfatter Tingene saaledes, netop som jeg har tilstgiet det, saa bortfalder den Udbredelse, som den ærede Taler har villet gjøre mig. Hvad de Committerede angaaer, saa troer jeg ikke, at jeg behøver at gaae videre ind derpaa. Jeg skal meget gjerne indrømme den sidste ærede Taler, at der gives Committerede, som aabenbart have Lidet at varetage, men jeg tør ogsaa sige, at der gives Committerede, hvis Stilling er af en anden Natur, og at der netop i dette Dødsblik endnu gives Committerede, som have fuldt op at bestille, idet de udføre Forretninger, som den vedkommende Departementschef, hvem de gaae tilhaande, skulde have. Det er iøvrigt en Materie, som vi i Fremtiden ogsaa ville komme nærmere til at omtale. Jeg troer nu, efter den Erfaring, som jeg har om vore administrative Forhold, at det, naar det kommer til Stykket, vil vise sig, at man endnu i længere Tid ikke vil kunne frigjøre sig enten for Committerede eller adskillige andre Stillinge, som man maaskee anseer mindre nødvendige, men som dog, efter Omstændighederne, er nødvendige.

David: Jeg vilde blot gjøre opmærksom paa, at jeg er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Escherning), at ethvert System, hvilket man end følger, maa holdes inden for sine rette Grændser; og det er derfor aldrig faldet mig ind, at man skulde gaae op til en uforholdsmæssig Høide med Contoirchefernes Bage, men dette kan 1800 Rbd. heller ikke siges at være. Men ligesaa villig som jeg erkjender det af den ærede Rigsdagsmand antydede Princip for rigtigt, ligesaa meget haaber jeg, at han ogsaa selv vil følge den Lære, han har givet mig, og at han altsaa ogsaa vil holde sit

System i sin Afstemning, at holde sig til Ordføreren, inden sin rette Grændse. Men naar man ikke kan støtte sig til bedre Grunde end dem, som den ærede Rigsdagsmand dennegang synes at have for sit Botum i denne Sag, troer jeg rigtignok, at han er stærk paa Bete at drive sit eget System lidt for vidt. Forsvrigt maa jeg dog tilføie den Bemærkning, at det undrer mig, at den ærede Finantsminister ikke har takket det ærede Medlem, fordi han har villet give ham Anviisning til at kunne gjøre Extra-Remunerationer. Jeg mener, at denne Rundhaandethed er mindre forsvart end at tilstaae Finantsministeren den Begiering, for hvilken jeg har talt. Jeg mener, at naar Finantsministeren siger: det er en dygtig Embedsmand, hvis Forretninger i høj Grad ere tiltagne, det er en Embedsmand, som jeg trænger til, og som jeg nødvendig vil udsætte mig for at miste, naar han maa søge et andet Embede, da maa man langt hellere indrømme Finantsministeren 200 Rbd. Tillæg til en saadan Mand, end anvise ham, at han kunde give en saadan Mand en Extra-Remuneration, thi dette, troer jeg, er ikke engang ganske constitutionelt.

Hjerrild: Det er langt fra mig at ville gaae ind paa Freinstillinger af Principer eller saadant noget i en Sag, der her har faaet saa megen Omtale af langt klogligere Mænd, end jeg er, men da det er en Sag, som har i en særdeles Grad tiltalt mig, kan jeg ikke nægte, at jeg, ogsaa for mit Vedkommende, kunde have Lyst til at omtale dem.

Hvad disse Principer angaaer, saa skal jeg dog mindst af alt raade Noget til at handle principløst eller løbe rundt omkring uden at have noget Bestemt at rette sig efter; jeg har imidlertid engang læst en gammel Sætning; den var skreven paa Latin, men det er saa længe siden, jeg læste dette Sprog, at jeg maaskee ikke vilde kunne udtrykke mig aldeles correct i det, og derfor vil jeg udtale det paa Dansk, det er: „at der er ingen Regel uden Undtagelse.“ Naar vi holde paa Principet saa fast, at vi slet ikke kunne bevæge os hverken hid eller did, saa troer jeg, vi noget nær kunde blive ligesaa ilde faren, som naar vi slet ikke følge dem, og lade os bevæge som Siv for